

EL PREMI PEN CATALÀ DE TRADUCCIÓ LITERÀRIA té com a origen els *Premis Mots Passants*, del Departament de Filologia Francesa i Romanica de la Universitat Autònoma de Barcelona. Aquests premis, que van tenir sis edicions, guardonaven traduccions al català i al castellà d'obres en francès. Els guanyadors van ser: Maria Verdaguer per *Tom és mort*, de Marie Darrieussecq, i Mercedes Cebrián per *Lo infraordinario*, de Georges Perec; Anna Casassas per *Manuscrit trobat a Saragossa*, de Jan Potočki, i Carlos Manzano per *El tiempo recobrado*, de Marcel Proust; Andreu Subirats per *Les balades*, de François Villon, i Maria Teresa Gallego per *El horizonte*, de Patrick Modiano; Antoni Clapés per *Tomba de Lou*, de Denise Desautels, i Javier Bassas per *La gran borrachera*, de René Daumal; Joaquim Sala-Sanahuja per *Locus Solus*, de Raymond Roussel, i Gabriel Hormaechea per *Gargantúa y Pantagruel (Los cinco libros)*, de François Rabelais; Jordi Martín Lloret, per *L'escuma dels dies*, de Boris Vian, i Juàna Salabert, per *La sinfonía del lobo*, de Marius Daniel Popescu. Cal agrair als membres del jurat dels *Premis Mots Passants* la dedicació i la passió per la literatura francesa: Manuel Tost, Ester Xargay, Isidre Grau, Imma Monsó, Sabine Dufrenoy, Agnès Agbóton i, especialment, Manuel Serrat Crespo, que havia estat l'ànim del Premi i que en fou el president durant tots aquells anys fins a la seva mort. Es en homenatge a Manuel Serrat, un dels grans traductors del francès, amb versions de Lautréamont, de Jules Vallès, de Balzac, de Stendhal, de Pennac i potser amb més d'un centenar d'obres menors, traduïdes amb pseudònim, que és un honor lligar els Premis Mots Passants amb aquest primer I PREMI PEN CATALÀ DE TRADUCCIÓ.

En aquest cas, hem canviat d'orientació. El premi s'adreça a la combinació de totes les llengües cap al català i no només es premia un traductor, sinó que se'n destaca la feina de quatre. I els donem la paraula perquè expliquin què significa traduir. Aquesta primera edició del Premi Pen ha tingut els finalistes següents:

Ramon Farrés, per la traducció de *Correspondència de Bettine Von Arnim amb Goethe* (Adesiara)

Josep M. Jaumà, per la traducció d'*Irlanda indòmita. 150 poemes de W.B. Yeats* (1984)

Albert Nolla, per la traducció d'*El tallador de canyes* (El Cercle de Viena)

Dolors Udina, per la traducció de *Com ser-ho alhora* (Raig Verd)

El Jurat, format per Feliu Formosa (president), Gabriella Gavagnin-Capoggiani, Jaume Subirana, Ester Xargay (vocals) i Ricard Ripoll (secretari) acorden per unanimitat declarar guanyadora la traducció de Ramon Farrés.

En aquest número de *Visat* reproduïm les intervencions d'aquests traductors a l'Ateneu Barcelonès. Són quatre maneres d'entendre la traducció, quatre aproximacions a una feina que requereix paciència i amor, quatre visions de l'acte de traduir que, al capdavant, ens mostren la riquesa i la maduresa actuals de la traducció en català.

La resta d'articles gira entorn de la traducció de la literatura infantil i juvenil. N'hi ha dos que reflexionen sobre el registre lingüístic i la qualitat literària de les traduccions adreçades al públic jove; els altres dos tracten de les

traduccions dels còmics al llarg dels anys seixanta i setanta i de l'obra de l'escriptora, pintora i il·lustradora finesa de llengua sueca Tove Jansson.

